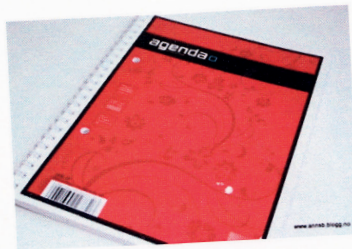

♥ Johanne og meg ♥

Jeg heter Julia og jeg er 13år. Bestevennen min heter Johanne, vi går i 8c. Mammaen min er syk og for tiden så jeg bor hos mormor for pappa er på foretningsreise. Mormor bor 10 minutter fra skolen.

“Det kommer en stakkars gutt ut av skrivemaskina!” roper mormor fra kontoret. Jeg ser uskyldig opp fra bordet og later som ingenting har skjedd, jeg ser ned i leksene igjen og begynner og skrive.

Mormor ser mistenkelig på meg, men jeg ser et smil. Jeg smiler og gjør den siste oppgaven. “I dag blir det kjøtt boller!” sier mormor. Jeg pakker ned bøkene og løper opp på rommet, klapper opp Mac ‘en min og går på Facebook.

Nå tenker jeg på Johanne, Jeg tar opp telefonen og blar opp på J, der står det med et rødt hjerte: Johanne♥ jeg ser på kontakten lenge. Jeg kan ikke akkurat nå, nå er hun på tennis trening. Jeg skulle så gjerne fortalt henne at Pål flørtet med meg i dag. I det jeg gikk forbi han kastet han et slengkyss til meg. Jeg legger fra meg telefonen og løper ned til mormor. Der står hun og steker de danske kjøttbollene sine! Mmm, det lukter herlig! Det lukter nesten like godt som Tacokjøttdeig! Jeg går og setter meg.

” Snart ferdig eller ? ” spør jeg . mens jeg fortsatt tenker på mitt . “Julia nå er middagen klar, Jenta mi, ” sier mormor og kommer gående med både kjøttboller og poteter! Så ringer pappa og sier at han har kommet hjem!! Mamma er frisk, så nå kan jeg flytte hjem igjen! Jeg tror jeg blir hos mormor. Hun er så snill og grei, og ingen kan bli bedre på å lage kjøttballedeig. Men jeg skal jo besøke dem da. Jeg sier det til mormor og hun smiler, så ringer mobilen.

Jeg tar den opp og kan ikke la være å måpe. Jeg forter meg å legge ansiktet i de riktige lasene. Pål♥♥ står det. jeg løper på badet og trykker på knappen. "Hallo" sier jeg. "hei" sier han. "hvorfør ringer du?" " jeg så du hadde ringt..." "oja, jeg ringte med en feil." sier jeg forsiktig. "ok, men skal vi finne på noe imorgen?" "ok" sier jeg litt for fort. "okey hadet" sier han og legger på.

Jeg løper på kjøkkenet og setter meg, jeg klarer ikke å gjemme smilet. Jeg ser at kjøttbollene er ferdige, jeg tar en tallerken og stapper så mange kjøttboller i munnen på en gang at jeg får vondt i tungen. Det er fortsatt umulig og stoppe å smile. Mormor ser på meg med et lurt blikk, sier noe noe om en gutt som kommer ut av telefonen, men jeg ser ned i tallerkenen og begynner og le. " nei jeg skal bare .... ehhhh..." "jaa? Bare?" "jeg skal møte Johanne!" sier jeg å smiler. Mormor småler å setter seg ned ovenfor meg.

Senere på kvelden kunne jeg ikke vente lenger "mormor jeg går å legger meg !!!" "okey! God natt vennen min!" jeg løper opp på rommet og tar på meg pysjen, jeg legger meg i sengen og sovner.

"God morgen vennen" sier mormor. Jeg slår rundt meg før jeg skjønner at jeg er på rommet mitt. Mormor ler, det gjør jeg å. "Kom nå, jeg har laget havregrøt til deg!" sier hun. "Nam, sukker og kanel, eller?" Smiler jeg til mormor. "Ja, liker du smør også?" Spør mormor. Jeg nikker og gnir meg i øynene. Vanligvis tar jeg alltid på meg klærne med en gang jeg står opp, men i dag ville jeg gå i pysjen litt ekstra sånn som Johanne. Johanne er lat, men trener med faren sin hele tiden. Egentlig så skjønner jeg ikke hvorfor.. hun er jo ikke akkurat tykk, hun er jo syltynn! Jaja, jeg får vel spise havregrøt jeg da!! Jeg spiser havrerøten og kler på meg. Jeg går på gangen og tar på meg yttertøyet, jeg går ut så mormor ikke vet at jeg ringer. Jeg finner frem kontakten og blir stående lenge. Så presser jeg ned knappen, og legger den mot øret. Det piper fire ganger før han svarer: "Hei" sier han. "Hei, hva skal vi finne på?" "Vet ikke, hva har du lyst til?" "Kanskje møtes på skoleplassen?" "Ok," sier å legger på. Jeg får det travelt og smetter på meg skoene og nærmest løper mot skoleplassen. Når jeg kommer inn porten til skolen sitter han å venter på den hvite benken ved inngangsdøra. "Halla!" roper jeg. Pål ser opp fra bakken å roper "Halla!" Jeg går mot benken å setter meg ca en halv meter unna han. "Ikke vær så sjenert da, kom nermere daa!" Jeg setter meg nermere og jeg kjenner jeg rødmer. Jeg ser ned så han ikke skal se det... Pål

legger armen rundt meg. Jeg kjenner at kroppen ikke reagerer. Han ser på meg, jeg ser på han. Han kommer nærmere og nærmere. Han sitter helt intil meg, Han kysser meg. Jeg kjenner hvær eneste nerve i kroppen sprenge. Jeg smiler som en gal. Pål smiler tilbake, han er helt rød i fjeset han også. "Ring ring" kommer det fra lommen hans. Han fikler fram mobiln sin. "Hei?" sier han spørrende i telefonrøret. Jeg kan høre en svak stemme fra telefonen, men hører ikke hva den sier. "Hei søta" Sier Pål. Jeg reiser meg og løper hjemover. Jeg kjenner tårene renne nedover kinnene mine. Jeg som trodde Pål likte **meg!**

Pål teksta meg: Hva er det? Hvorfor løp du? Står det i tekstmeldingen. Jeg tenkte først at jeg ikke gadd å svare, men jeg skriver likevel: Hvem er hun du snakka med i stad? Har du en annen? Jeg trykker på send-knappen. Litt senere får jeg en ny tekstmelding fra Pål: Det er lillesøstra mi for faen! Jeg gaper og svarer: Sorry, sorry! Glem alt jeg sa. Jeg trodde du hadde en annen! Nesten med en gang etterpå fikk jeg en ny melding fra han: Skjønnere, skulle sagt i fra. Er vi sammen, eller? Jeg smiler og skriver i all hast: Selfølgelig! <3
Wow, tenker jeg og vet ikke helt hvilken fot jeg skal stå på. Jeg må finne Johanne.